

د ”وېبښ زلمي“ ملي مترقي نهضت
ويارلې غړی

محمد رسول مسليم کاکړ

۲-۲۶ محمد رسول مسلم

د دې تذکرې بل لیکوال ښاغلی مسلم دی چې د ده په باب همپوره معلومات نه دي ورکړل شوي.

له نجیب وروسته په ځینو پښتو تذکرو کې د مسلم د سوانحو په باب دا معلومات راغلي دي.

محمد رسول مسلم دمیرزا محمداعلم زوی، د محمد کرم نمسی په خټه کاکړ او په کندهار کې زیږیدلی دی.

نوموړي خپل تحصیلات په خصوصي ډول له خپل پلار څخه پای ته رسولي دي چې د خپل وخت ښه عالم، مشهور خطاط او په انگریزي او اردو ژبو پوه سړی وه.

ښاغلی مسلم له ۱۳۰۴ هـ کال څخه تر ۱۳۰۷ هـ کال پورې د کندهار په لومړني ښوونځي کې ښوونکی وه او په ۱۳۰۸ هـ کال کې د ښاروالۍ د مصارفاتو په څانګه کې لومړی کاتب وټاکل شو او په ۱۳۰۹ هـ کال کې د ګمرک د مدیریت د لیکنې لومړی کاتب و، په ۱۳۱۱ هـ کال د ملکي شفاخانې د مدیر په حیث کار کاوه او په ۱۳۱۴ هـ کال کې د هرات د پښتو د کورس لوی ښوونکی د مدیر په رتبه وټاکل شو.

له ۱۳۱۹ هـ کال څخه تر ۱۳۲۱ هـ کال پورې د کندهار د تجارت په اتاق کې منشي و.

په ۱۳۲۲ هـ کال کې یې د (وطن) شرکت د پریس فابریکې د څانګې د مامور په حیث وظیفه واخیسته.

په اوسني لیکوال کې د محمد رسول مسلم له خولې د طبیعي خصوصیاتو په باب داسې راغلي:

”زما طبیعي خصوصیات

۱- له ترینګلي سړي څخه مې بد راځي، ځکه چې پخپله ترینګلی نه یم.

۲- له هغه چا څخه چې لکه مچ په هره کاسه کې بې سته لویږي بد وړم، ځکه چې په خپله هرځای نه یم.

۳- له هغه چا څخه چې له خلکو څخه د خیراني او قلماني یا بله توگه پیسې اخلي ډیر نفرت لرم، ځکه چې پخپله مې په عمر کې دا جک نه دي وهلي.

۴- ډیر شاکی سړی مې نه دی خوښ، ځکه چې پخپله که لږوي که ډیره وي قناعت پر لرم که لنډه را ورسیري خوښه که نه په وچه مې هم خوانه بدیري، ښه لباس مې ډیر خوښ دی مگر په معمولي لباس هم نه شرمیږم.

۵- په دخانیاتو او نشه را وستونکو شیانو کې د هیڅ شي عملي نه یم. ښاغلی مسلم د پښتو ژبې لیکونکی او اجتماعي شاعر دی، خو شعر یې تر نشر ډیر دی. په عربي او اردو ژبو هم پوهیده او ښه د مطالعې څښتن دی. د ښاغلي مسلم اجتماعي او تنقیدي شعرونه د هیواد په جرایدو کې په تېره بیا د طلوع افغان په ورځپاڼه کې ډېر خپاره شوي دي.

۲-۲۶-۱ د محمد رسول مسلم د شعر نمونه:

د محمد رسول مسلم د نظم یوه نمونه:

زما وروره سې به وینې په دوران کله
خلکو خپلې چارې وکړې ته چاره کې د ځان کله؟
سه بیداره سر اوچت کړه قافله واړه رهي سوه
په یوه سر سفر کېږي چې رهي سې کاروان کله؟
اتفاق که دیانت دی له قرآنه هدایت دی
مسلمان و ځان ته وایي عمل کړې په قرآن کله؟
فلک ورکړه وهرچاته پر قدر باندي یې برخه
پرمقصد د پښتانه به و څرخیري آسمان کله؟
نه شکوه سته له آسمانه نه له بل چاگیله من یم
له خپل لاسه را رسیري پر بل جادی تاوان کله؟

په کوشنې سره رسېږي د انسان مقصد ترپايه
خود پخوده دی حل سوی مشکل امر آسان کله؟
لوی نقصان دی په وطن کې خیانت او نفاق وروره
چې ورک نه سي له مابینه یوزره کیږي افغان کله؟
خوله درونیسې "مسلمه" ته چا داسې رښتیا گوی کړې
اوس عالم خوشحاله کیږي د رښتیا په بیان کله؟ (۷: ۱۳۳۵)